

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 183.

Göteborg den 9 juli 1963.

Kära lella Hella!

Då jag skrev till den den 4-5 ds glömde jag att svara på din fråga om jag tänkte ge Gerdie och Hjärdis någon avskedsgåva. Visst tänker jag det. Men inte hade jag tänkt mej en mattpiskningsrotting! I dag har jag i alla fall varit och köpt 2 st., som jag tar med mej till mötet å morron kväll, torsdag. Det är den enda chans man har att träffa dom, så vitt jag vet.

Nu har vår pastor semester och har med sin familj avrest till sin hemort Östersund eller om det är dess närhet. Dom skulle fara i går morse. Jag var vid tåget 6.45 men hittade dom inte. Så det har väl blivit någon ändring. Hela familjen utom Åke har haft någon virussjukdom med hög feber 39-40 gr. Först de 3 äldsta barnen. När dom började ta sej ur bäddarna sjuknade Maj-Britt och den lille grabben. I torsdags var dom hos doktorn, som inte helt kunde golkänna dom men som ändå lovade dom få resa som i går. Men för säkerhets skull gick pastorn och trillade omkull ute i Askim och bröt högra armen vid handleden aller i den. Så han fick ju fara med denna arm i ett gipspaket.

Jag vet snart inte vad jag skrivit och inte skrivit om konferensveckan. I Vepan har ni sett att Ingve Lindblom höll en god konferenspredikan, vilket jag kanske inte sagt något om. Efteråt tackade jag honom och sa: "Dina pilgrimer kommer nog att vandra omkring här i hela konferensen" vilket dom också gjorde, gav eko nu och då.

Bland föredragen var naturligtvis Rudéns de starkaste. Ni har också dom bitvis i Vepan. Gerdie har det fint tal på avskiljningshögtiden, vilket visst utövats i Vepan så småningom. Andree Planton höll ett litet tal på svenska. Han sa bl. a.: "Tack! Vi har lärt oss att älska och hjälpa andra. Det blir inte lätt i Kongo. Men jag vill lita på Gud!" Eric Bylin hade ju sin chans på Y.M:s möte. Han sa bl. a. att den allmänna situationen i Kongo är alltfört kaotisk. Somliga vet mycket om den. Inte vi. En professor i Paris har sagt: "Situationen är sådan att dom behöver frigöras från den andra kolonisationen!" Jag har inga ovänliga känslor. Det går igenom än. Undervisningsfrågan har ett visst mörker vilande över sej. B. vädjade till akademikerna och andra. Jag kan inte tänka mej, sa han, att Kongo-kyrkan ska behöva vädja till utomstående. Det fordras en fast förankrad tro. Jag har stått i en situation, då jag inte behövt bedja: Ack, gör mig salig 6, Jesus! Jag var salig. Lita på Gud! Han gör det omöjliga. Så avskildes våra Japan-missionärer. Utan att avskiljas på samma sätt togs de båda Granath-ungdomarna med i förbön.

Då gästerna presenterades var Olga Eriksson uppe och hälsade på ett trevligt sätt från sitt sammanhang och nämnde också om Martins frånfälle. Så var Geo Ericsson uppe. Han är visst inte alls släkt med Olga å dom. Men han berättade ungefär följande: Det var ett par församlingar i USA som skulle enas om någonting. Det lyckades så långt att det var bara en diakon, som inte ville böja sej för det dom ansåg vara riktigt. En kommitté utsågs, vilken skulle uppvakta diakonen och försöka föra honom tillrätt. Deras försök slutade så att brodern sa: Ja, inte är det rätt och inte är det bibliskt, men det förefaller ändå vara Guds vilja, så jag ger mej.

I dag är det den 11 juli. Joel Sörenson är ett kapitel för sej. Han kom ju på förslag till missionsföreståndare - en bland de 5. Gunnar Westin var uppe och höll ett vackert tal om och för honom. Talade om hans kvalifikationer m.m. Varför gjorde han det, undrade vi? Säkert för att hjälpa honom leva. Jag tog inte ens upp honom på min röstsedel. Jag hade: Rudén, Lagergren, Abrahamsson och tänkte mej dom i nu nämnd ordning. Det antal röster som tillfallit var och en av dom 5 vet ingen något om mer än dom som tjänstgjorde och det var visst beredningskommittén. D.v.s. om nu karlar kan tiga?!?!? Joel går där och släpar det ena benet efter sej och har svårt att ta sej fram i några trappsteg t. ex. Då det säjs att man tror att Joel har Multipel scleros - som Karin Ahlborn har, så tror jag inte att han är användbar för en sådan uppgift, då den nästa höst skall tillsättas. En del säger att sjukdomen är konstaterad redan.

Men Joel trampar på, besluten att på allt sätt hävda sej. Han döper t.ex. Jag skulle aldrig våga vara dopkandidat. Jag har kanske nämnt att John Berg och jag var i Tabernaklet och hörde Erik Rudén konferenssöndagens förm. Packat med folk. Trots tillgång på en hel del extrastolar fick många stå. Medan R. ännu talade fick Joel gå över talarstolen och ut för att söka upp en toilett. Jag vet att när Karin kom så långt att urinvägarna angreps, så kunde dom inte ha henne hemma längre. Så tänkte jag då jag såg Joel göra denna manöver inför stor publik. Men jag vet ju inte så mycket om hur Joel har det. Men får väl veta. Varken hans Ruth eller mamma Ester ser lyckliga ut. Ester bor ju i Malmö nu och sköter sin 97-åriga mor men var med på konferensen. - Här kommer Joels program:

KONFERENSGUDSTJÄNST.

Tabernaklet.

Söndagen den 16 juni 1963, klockan 11.

Predikan

ERIK RUDÉN

~~Pastoralbönen~~

G u d s t j ä n s t o r d n i n g

PRELUDIUM

Orgel

INGÅNGSORD

1 Tim. 1:15, 17

UNISON SÅNG NUMMER 1

"Allena Gud i Himmelrik"

INGÅNGSBÖN

SÅNG AV KÖREN

Loven Gud i hans helgedom

Pastoralbönen

ERIC STRUTZ

Gudstjänsten ledes av

JOEL SÖRENSON

Kör

NORRMALMS BAPTISTFÖRSAMLINGS KÖR

och

KÖRSÅNGARE FRÅN ÖREBRO BETEL

Dirigenter:

MARTIN LIDSTAM och LENNART SPÅNGBERG

Organist

LENNART SPÅNGBERG.

INGÅNGSBÖN

SÅNG AV KÖREN

"Loven Gud i hans helgedom"

H. Schütz

SKRIFTLÄSNING

FÖRSAMLINGEN BEDER

Unni s o n s å n g nummer 140

P a s t o r a l b ö n e n

Stilhet och begrundan

Kören: "Sanctus"

Mozart

HÄLSNINGSD OCH MEDDELANDE

UNISON SÅNG NUMMER 431

"Skingra Gud all tvivlets dimma"

OFFERTGÅVAN INSAMLAS

Detta är de 2 första sidorna av programmet i det närmaste. Jag få fortsätta nästa gång. Ännu återstår en del innan predikan börjar. Åkesson frågade mej om jag skulle vilja ha ett sånt program sönd. förm. Jag vill inte men hälsar er så kärt.

Anders